

Akik előttünk jártak

Dr. Bényi Lászlóné Dr. Supka Magdolna. Élt 91 évet

„A halállal, mely holnap elragad, csak úgy dacolhatsz, ha utódod marad” – idézte drága halottunk a XI. kerületi Dávid Ferenc- emléktábla megkoszorúzására alkalmával 2004. november idusán, a shakespeare-i bölcsességet, és folytatta: „ez a hedonista és preventív világ keményen lesújt azokra, akik nem követik a divatosan streamlined-nak mondott, egyenirányított életformát. Ennek elviseléséhez nagyon sok erő kell, amivel nem mindig rendelkezünk, és a kiszolgáltatottságunk és tehetetlenségünk miatt a körülmények helyett gyakran magunkban és egymásban kezdjük keresni a hibát”.

Noha sokszor nagyon görgyös és nagyon „hosszú az út lélektől lélekgig”, ha reményünket veszve nagyon is gyakran érezzük úgy, hogy hiába „küldözzük a szem csüggedt sugarát”, mert „köztünk a roppant, jeges úr lakik” mégsem lehetetlen áttörni a meg nem értés közöttünk magasodó, egymástól elidegenítő válaszfalát. Egymást szolgálva legyünk egységesek!

Ez volt Dr. Supka Magdolna röviden megfogalmazott életfilozófiája.

Mi emberek csak akkor ismerjük meg embertársunkat igazán, amikor a ravatalra kerül, amikor először dobban belénk a tudat, hogy többé nem fogjuk őt látni. Igazán megismerni valakit, csakis a halálban lehet. Amíg velünk van, amíg vele együtt éljük mindennapjainkat, olyannak látjuk embertársunkat, mint amilyen abban a pillanatban. A halál és az eltávozás szomorú pillanatában, pedig olyannak, mint amilyen Ő a maga valóságában, mint amilyen lényegében. Mindez azért van, mert a halál nem más mint egy ablak melyen át könnyes szemünk az örökkévalóságba tekint. Az örökkévalóságba tekinteni pedig annyit jelent, hogy ha csak egy pillanatra is de mindenképpen szembekerülünk Gondviselő Istenünkkel, szerető édes Atyánkkal. Ez az a pillanat amikor a maga valóságában mérjük fel embertársaink igazi életét, annak értékét és lényegét.

Ilyenformán elmondhatjuk, hogy Dr. Supka Magdolna életét, e gyászos szomorú ravatalig fel sem mértük, nem is kategorizáltuk, mert nem volt rá szükségünk, mert naponta láttuk, mert naponta beszélünk vele, mert naponta hallottuk jóságos és szeretetteljes szavait, mert naponta láttuk áldásos munkáját, mert naponta éreztük kezének könnyeket letörölő, és simogató jóságát. De most, amikor már nem ölel, nem szól, nem ad, nem dicsér és nem marasztal el, tudjuk meg igazán, hogy ki is volt számunkra Dr. Supka Magdolna művészettörténész, aki egész életét annak a nagyszerű jézusi gondolatnak jegyében élte, hogy a fáklya magát emészti meg, hogy másoknak szolgáljon.

Ez az élet 91 évvel ezelőtt indult egy művészi hajlammal megáldott családból, ahol az édesanya rajztehetség, az édesapa dr. Supka Géza régész, író, újságíró,

A Világ és a Literatura lapok főszerkesztője, hazánkban a könyvnap 1927-beni elindítója. A Veres Pálné Gimnázium elvégzése után elvégzi a Pázmány Péter Tudományegyetem művészettörténet-olasz szakát. Fiatalon színeszetet is tanul, több darabban szerepel is, de ez irányú pályafutása a háború miatt félbeszakadt. Első férje Feja Géza az író. Második férje Bényi László festőművész, művészettörténész. Egész életét a művészet világában aktívan töltötte, miközben folyamatosan mások, főleg a fiatal tehetségek segítségével fáradozott. Így aztán rengeteg tisztelője van a fiatal tehetségek körében. Elsősorban a grafikusok pártfogója volt. Azon kevesek közé tartozott, akinek minden megnyilatkozásakor szabadon cikáztak gondolatai. Bármilyen beteg is volt felkérésre mindig elment rendezvényt, vagy kiállítást megnyitni, mint ahogyan azt három héttel halála előtt is tette.

Erős egyéniség volt, akinek egész élete arra koncentráldott, hogy másoknak adjon, hogy másokon segítsen. Ez a tulajdonsága vonatkozhatott a természetesen családjára is, amikor például saját születésnapján a jelenlevők között ajándékokat osztott. 70 éves születésnapján nagy öröm és boldogság érte, amikor azok a művészek, de főleg a grafikusok, akiket támogatott, egy nagy születésnapi ünnepséget rendeztek, az iránta érzett hála és szeretet nyilvánítása gyanánt a Fészek klubban.

14 könyvet írt melyek a legtöbbszór csak nehézségek árán jelenhettek meg. Élete egyik legnagyobb sikereként könyvelte el Aba Novák panorámafestményének méltó helyre való rendezését. Hosszú élete során rengeteg kitüntetést is begyűjtött, 1938 és 2005 között nem kevesebb, mint 12-t.

Ami után Bartók Béla, a nagy zeneszerző önként, senkitől nem kényszerítve felvette az unitárius vallást, sokan cselekedtek hozzá hasonlóan, így Dr. Supka Géza is, aki után az egész család, így leánya is unitárius lett. Dr. Supka Magdolna istenhívó asszony volt habár vallását a templomlátogatáson keresztül nem gyakorolta. Büszke volt azonban vallása egyszerűségére, és arra a nagyszerű tényre, hogy az unitárius vallás az egyedüli magyar alapítású vallás-, és hogy e vallás sugallatára mondták ki az erdélyi rendek 1568-ban a Tordai Országgyűlésen a vallás és lelkiismereti szabadság örök értékű törvényét. E hitben megnyugodva adta vissza lelkét 91 éves korában Teremtőjének, szeretett leánya karjaiban, aki egész életében mindent megtett, hogy megkönnyítse és meghosszabbítsa édesanyja életét.

Gondviselő Istenünk adjon elhamvadtt teste porainak békés és csendes pihenést ebben a gyönyörűen gondozott urnatemetőben, lelkének megnyugvást, Örökkévaló egy Istenünk örökkévalóságának honában.

**Rázmány Csaba
püspök**